

Poslední zimní semestr mého bakalářského studia jsem strávila v Norském hlavním městě Oslo a odvezla jsem si mnoho cenných zkušeností. Svůj Erasmus jsem nechtěla pojmout ve smyslu toho, že odjedu na čtyř měsíční party, takže země, ve které i se studentskou slevou pivo stálo 150 Kč byla jasná volba. Oslo jsem si vybrala kvůli univerzitě a nabídce předmětů nabízených v angličtině a rozhodně jsem se střetla s těmi, co mi sedly stejně jako s těmi, co ne. Je to rozhodně o očekáváníích, které já jsem po mé reflexi měla až moc vysoko. Bylo by ale ode mě nefér hodnotit univerzitu jen podle pár předmětů, takže to rozhodně není můj cíl. Řekla bych, že Univerzita Oslo je velice dobrá, co se týče souvislosti předmětů v organizovaném programu, ale pro můj program Společenské vědy se zaměřením na vzdělávání a Anglický jazyk se zaměřením na vzdělávání bohužel na ten jeden semestr, který jsem tam strávila nebyla možnost této organizovanosti plně využít.

Finanční náročnost Norska jsem čekala a snažila se na ni připravit ale i přesto jsem z první návštěvy obchodu s potravinami odcházela lehce šokována. Je to ale vše o zvyku a odhodlání nacházet trhy s levnější zeleninou nebo například využívat aplikace Too Good to Go, která umožňuje zakoupení potravin nebo jídel, které by se do konce dne nestihly prodat, za velice výhodné ceny. Bylo velice příjemné sledovat, jak má Norsko obrácené priority a snaží se udělat finančně dostupnější věci, které podporují zdravý životní styl, a naopak záměrně zvednout ceny věcem, které zdraví tolik nepřispívají. Například ceny členství do fit center, saun, nebo rostlinné produkty byly značně levnější, než jsou zde v Česku a na druhou stranu fast food, alkohol, cigarety, sladké pečivo a lepek obecně byly neskutečně drahé. Je to rozhodně systém, ze kterého se těžce odchází.

Norové sami o sobě patří mezi trochu chladnější a spíše individualistické povahy, ale rozhodně proto doporučuji a jsem ráda, že jsem toho sama využila, připojení se nějaké studentské asociace, které trochu více společenství norští studenti zakládají. Nejen, že to nabízí možnost seznámit se s mnoho dalšími zahraničními studenty, ale přináší to také možnost vytvořit si nějaký režim, v něčem se zdokonalit a využívat různých večerů nebo

aktivit, které asociace často alespoň z části zaplatí. Já takto několikrát do týdne hrála mně blízký squash a dostala jsem i možnost trénovat začátečníky a pokud bych v Oslu zůstala déle, i stát se členkou rady asociace.

Před mým odjezdem jsem byla lehce skeptická ohledně toho, co by mi mohl Erasmus dát a nejistá, jestli nakonec bude stát za to vystavovat se, jakožto velice nervózní člověk, všemu stresu s ním spojený a musím říct, že jsem odjela s naprosto jasnou odpovědí, že ano.